

In laudem Caroli XII. Reg. Succ.

II n
6795

QUOD FELIX, FAUSTUMQUE ESSE JUBEAT
DEUS O.M.
NATALEM
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI REGIS
AC DOMINI,

DN. CAROLI XII.

SVECORUM, GOTHORUM AC VANDALORUM
REGIS &c. &c.

DOMINI NOSTRI CLEMENTISSIMI,

ANNO O. R. MDCCII. DIE. XXVII. JUNII.
FELICI SIDERE PRONUPER REDUCTUM,

ATQUE
D. V. JULII. HORA X. IN AUDITORIO MAJORI
GYMNASII CAROLINI REGII

IV. FESTIS ORATIONIBUS,
DEVOTOQUE CULTU CELEBRANDUM

PUBLICE INTIMAT:
ET AD HANC PANEGYRIN

ILLUSTRISSIMUM ET EXCELLENTISSIMUM POMERANIAE
GUBERNATOREM GENERALEM,

ILLUSTRE ET MAGNIFICUM REGALE CONCILIUM,

PROCERES PORRO HUIUS URBIS SAGO ET TOGA INCLYTOS,
NEC NON RELIQUOS SACRI ET CIVILIS ORDINIS VIROS,
SUI QUOSVIS LOCO ET GRADU BENE DE

REPUBLICA MERENTES;

QUOTQUOT DENIQUE LITERIS FAVENT
ET OPERANTUR,

OBSERVANTER OFFICIOSE ET AMICE INVITAT
ATHENÆI ISTIUS ILLUSTRIS RECTOR,

JOH. GEORG. RÖSERUS. S. THEOL. D. ET. PROF. P.

SEDINI,

Scriptum typis Starckii, Gymn. Carolini Typographi.

Sistere se denuo parant ad thronum Augusti REGIS, DOMINI ac NUTRICII sui Clementissimi Musæ Carolinæ, ut genibus advolutæ, Sceptri Majestatem venerentur, & curule ebur ac Sacram purpuram cernuæ adorent. Audent venerabile Regis sui folium trepidantibus licet oculis intueri, humique repentes properant victricem Inviçtissimi Victoris hujus dexteram tot servatis populis propitiâ, totque invidis & suo fato obnitentibus formidabilem disfluaviari. Nec tam horrifico Martis classico tubarumque & lituorum clangore ex quiete sua, cui in Parnassi jugis suaviter indulgent, excitatâ ad hoc fulgidissimum regniæ fortuna jubar prorepunt, quam devotæ suæ pietatis sensu stimulatâ, quicquid virium superest, ad publicam NATALIS REGII lætitiâ magnifice celebrandam promptissime impendunt. Et primum quidem Solem suum, TE SERENISSIME REGUM, & simul Arctoi orbis splendidissimum Sidus in tam vicinâ Poloniæ metropoli nuper effulgens, quod ab ullo Svecorum Rege vix intra dimidium seculi factum esse meminimus, vobis factis & bonis omnibus decet excipere: & revolutum auspiciatissime Natalem Majestati Tuæ Regiæ & Patriæ universæ gratulari. Hoc enim faustissimum illud tempus est, quo Numen tot mille fidissimorum civium precibus exoratum, TE, invicte CAROLE, pignus Suecico regno & patriæ huic, atque adeo velut alterum Palladium & sanctissimum ancile cœlitus dimisit. Et decima septima Junii lux lætissima illa est dies, si extra variantes supputantium calculos ponitur & ex antiqua factorum formula Svecis etiamnum recepta, ut fieri par est, æstimatur, quæ novum hoc sidus ante hos ipsos viginti aîos feliciter exoriens, Marti pariter ac Musis beneficum, mundi hujus & præsertim Septentrionalis habitatoribus faustissime apparuit. Perstrepebat tunc Sveciâ omnis & quotcunque regna atque provinciæ vasto ejusdem ambitu continentur, communis gaudii magnitudine: & in illa universali gratulatione omnis ordinis, sexus & ætatis gaudia, vota, preces & plausus, aliæque sinceræ mentis argumenta passim notabantur. Audiebantur lætantium præfagia haud vano augurio prolata: natum esse Augustum Carolum magno seculi bono, Augustæ stirpis inclytum germen, Avitæ Paternæque gloriæ hæredem, tot populorum Regem futurum, felicitatisque non per Sveciâ modo, sed per universam ferme Europam dispensatorem certissimum; natum esse Sveciæ Achillem alterum, columnen culmenque Augustæ Domus: Imo ipsis fati destinatum Carolo XI. Maximum Succesorem, Carolum XII. HERCULEM redivivum, qui triceps monstrum, non cerebrinum Cerberum aliquem, sed vâfricie, perfidiæ & crudelitatis ferocentem tergeminum hostem plusquam Herculeo robore vinceret. Nec vana hæc fuisse bonorum omnium de tanto Principe præfagia, sed vota omnia, & spes, non saltem implevisse, verum etiam multis vicibus, ubi imperio admotus, superasse tot inusitatâ virtutis opera cum admiratione seculi patrata passim testantur; & nobis si ullum aliud tempus, sane hoc triumphale, grata mente recolendum esse dicunt. Augetur devotissimi hujus cultus necessitas stato veluti tempore solenniter præstandi, si circumacti superioris anni curriculum remeteri animo, & tot illustres non modo victorias, quas de suis hostibus atrocissimis per supremi Numinis benignitatem obtinuit Inviçtissimus Rex noster, sed & tot capitibus vitæque discrimina, quæ per ancipitem Martis aleam, suecique hostium insidias incurrere necesse habuit, salvus & incolumis evasit, omnes ponderare & harum rerum momenta suo pretio æstimare, prout par est, volumus. Quis enim quæso qualisque Sveciæ & universæ Patriæ extitit annus ille à proximo natali usque ad hunc, quem festivis gaudiis jam celebramus, exactus?

ctus? insignis sane & summa rerum commutatione, & maximis casibus fortunæque vicibus; in nos vero præcipuo quodam & singulari DEI beneficio memorabilis. Adveniens quippe exercitus Svecici nuncio ad Saxones in Livonia adhuc hærentes vix allato, quanta ubique trepidatio? quantus timor? quanta, quamque propra & fugæ similior hostium profectio? Quam læta imperato paulo post Divinæ flumine rerum conversio? per descensionem in littora præsentibus & frustra prohibere conantibus hostibus factam, nec non per impetum Svecorum prorsus Heroicum, quem hostiles copiæ numero & virtutis opinione haud minores, integræ præterea, munitisque locis ac operibus contactæ sustinere haud quaquam valuerunt. Ut REGEM Sveciæ huc quoque venisse, vidisse & vicisse simul verissimis præconiis fama per orbem merito vulgarit. Quam incredibilis deinceps & celerimus victoriarum cursus? Quam prompta Kokenhusæ & Dunamundæ receptio? Quam facilis Mittaviæ, Goldingæ, Bauscii, Libavii, Birsæ, Vilnæ, Grodnæ aliorumque, quæ præsidii hostes tenebant per Curlandiam, Semigalliam, Samogitiam ac Lithuaniam, occupatio? Quam prona omnium deditio, quocumque victricis sua ac justissima arma porrexerat Rex noster? Quanta item in exteris alienaque sævitia oppressos Ejusdem benignitas? quanta & quam inusitata prorsus eosdem in jura & bona avita, unde per vim ejecti erant, restituenti contentio? Quanta denique Maximi Regis vel in tenuissimæ fortis incolas humanitas, pari cum pietate in Deum rectique amore conjuncta? Non dicam de variis ac ingentibus, quas Russis Careliæ & Livoniæ limites insultantibus intulerant ibi hoc quoque anno Duces fortissimi, auspiciis CAROLI militantibus: nec de aliis Svecicæ virtutis monumentis, quæ in tolerandis laboribus, siti, fame, frigore aliisque cœli injuriis, exemplo vix imitando, sane ante inaudito, REX invictus, militesque facto ejus incensi, durissima nuper hyeme ad stuporem usque ostenderunt; veluti in animum sibi revocando Gothos, gentium Victores, ipsiusque Imperii Romani & reliquiarum ejus in Italia, Gallia, Hispania & Africa everfores. Ex alia parte eodem hoc tempore cernebamus singulari justitiæ divinæ spectaculo hostes, non minus numero quam vi & ferocia valentes, penes quos paulo ante Livoniæ, Curlandiæ, & vicinarum regionum erat arbitrium, non tam vi & armis, sed rei male gestæ conscientia pulsos locis, quæ infederant late, quibusque aditus in interiora regni munitur, aut decessisse ipsos, aut virtute Svecica inde dejectos, urbes, oppida, pagos, focos, aras, & quicquid alias charissimum esse solet, insequentis & fugientium terga prementis Victoris clementiæ relinquere. Quin illum ipsum divini humanique juris contemptorem hostem, qui spem protendendi regni sui limites injustam conceperat, non sine miserando imbecillitatis humanæ ludibrio videre jam licet, disturbatis machinis, quæ statuerat astutia, vacillare, & sine sanguine & cæde in remotam regni partem rejectum sollicitare atque movere, quicquid vel ad pacem reducendam, vel ad bellum ducendum, facere ullo modo possit. Nihilominus inter tot victorias, lætandi; causas haud leves qua quæso ratione animum laxare curis possumus, quibus cœtera pæcatis hæc rerum facies ante oculos oberfatur? Avulsus à charissimæ patriæ amplexu REX noster & PÆTER PATRIÆ indulgentissimus inter hostium cuneos & globos, inter dubiæ fidei socios & amicos versatur; quemque præter accipites bellorum casus tot insidiantium fraudes diversis & occultissimis plerumque viis appetunt. Eo magis igitur pium est hoc ipsum officium, quo immortalis DEO humillimas nuncupare gratias, Regisque optimi laudes pro virili decantare MUSÆ CAROLINÆ sustinuerunt. Neque tamen tantum sibi sumunt, ut Regiæ Gloriæ ornamentum aliquod addere se posse existiment, quæ tot maximorum per Europam Regum judicio approbatur, totque celeberrimis ingenijs celebratur. Et ipsa alias sibi sufficit, mavultque laudanda orbi exhibere facta, quam ferri laudibus. Cum tamen non parum inter

FKT n 6795

x 3005603

terfit Musarum nostrarum, ne quid devotissimi sui cultus omittant & memori-
am tantæ & tam incredibilis virtutis obliterari patiantur, susceperunt in se has
partes quatuor ex coetu civium Gymnasii nostri genere, moribus ac doctrina
floquentissimi Juvenes:

JOH. CHRISTIANUS BAHR, *Strasundensis*,
CHRISTIAN. HENRICUS SIEBRANDUS, *Sedinensis*,
LAURENTIUS MATTHIAS ZUR NEDDEN, *Sverinensis*,
JOH. HENRICUS BARTHOLDUS, *Sedinensis*,

Hoc quidem ordine dicturi, ut *primus* necessitatem pietatis hujus, lætitiæque
publicæ causas devotissimo in Regem cultu flagrans, soluta Latina Oratione paulo
uberius exponere ordiatur; *Secundus* non cedens illi humillima in Regem vene-
ratione, Victoriæ ejus in superioris & hujus anni expeditione partas, & supra
strictim adductas Carmine Germanico susceperit decantare; *tertius* eadem religio-
ne adductus, eadem regiæ virtutis decora metro Latino diversî generis includere
contendat. *Ultimus* denique, humillimæ tamen mentis obsequio haud qua-
quam postremæ, alia hanc in rem facientia, à prioribus tamen propter nimiam
dicendorum copiam transmissa; cum primis singularem illam REGIS nostri be-
nignitatem in nonnullis Poloniæ Proceribus contra injustam vim defendendis
exhibitam commemorare, cumq; eo omnes simul vota publica pro salutis publicæ
Assessore ac Vindice acerrimo nuncupare studeant. Quod pietatis genus quem
admodum omnibus bonis sese probaturum esse nulli dubitamus: ita ut egregii
hi optimorem Juvenum conatus adjuventur & extimulentur magis. Illustrissimi
& Excellentissimi GUBERNATORIS GENERALIS, Regii item REGIMINIS,
quod Pomeraniam Svecicam moderatur; nec non aliorum provinciæ hujus ac
urbis Procerum & Antistitum, quocunque loco, ordine & gradu eminent, præ-
sentiam gratiosam ac benevolam, omni qua decet ratione, avide expetimus.
Quin reliquos omnes Musarum Patronos, Fautores ac cultores, & quotquot pi-
etatis in REGEM sensus animat, ad hæc Sacra frequenter & prompte obeun-
da reverenter, amice & officiose invitamus. Quod restat, DEUM O. M. supplice
voce & mente oramus & quæsumus: velit tantis bonis perpetuitatem addere,
REGEMq; adeo nostrum, nostræ non modo salutis certissimum pignus, sed
etiam tranquillitatis & securitatis per Septentrionalem, quin per universum Eu-
ropæum orbem Reparatorem Potentissimum inter tot summa rerum discrimi-
na cum univèrsa AUGUSTA FAMILIA sospitem diu ac omnis generis felicitate
florentem servare: & sic exaudire preces nostras & suspiria, quibus expeditio-
nem ejus, arma, exercitus, consilia quoque & omnes conatus divinæ custodia
tradimus, ut sapientia ejus & virtute hostium ferocia exstingvatur profusus, fir-
maque tandem pax tot illam anhelantibus terris restituatur; atque sic Athe-
næum nostrum supplicationes hæc & sacra meritis immorta-
libus ejus in publicam rem debita majoribus subinde
rerum ex voto fluentium incrementis no-
bilitata, anno vertente, lætius adhuc
reperere possit. Faxit illud
DEUS! faxit!

P. P. SEDINI,
IN TEMPLO CATHEDRALI
DOMINICA III. POST. TRIN.
A. O. R. MDCCII.

1018

F.K. 119, 18.

In laudem Caroli XI. Reg. Suec.

II n
6795

QUOD FELIX, FAUSTUMQUE ESSE JUBEAT

DEUS O.M.

NATALEM

SERENISSIMI AC POTENTISSIMI REGIS

AC DOMINI,

DN. CAROLI

XI.

SVECORUM, GOTHORUM

ORUM

REGIS

DOMINI NOSTRI

IMI,

ANNO O. R. MDCCLII.

FELICI SIDERE PRON

ATQ

D. V. JULII. HORA X. IN

GYMNASII CA

IV. FESTIS OR

DEVOTOQUE CULTU

PUBLICE IN

ET AD HANC I

ILLUSTRISSIMUM ET EXCELL

GUBERNATOREM

RANÆ

ILLUSTRE ET MAGNIFICU

PROCERES PORRO HUIUS URBS

NECNON RELIQUOS SACRI ET

SUO QUOSVIS LOCO ET

REPUBLICA ME

ILIIUM,

QUOTQUOT DENIQUE

ET OPERA

OBSERVANTER OFFICIOSE

ATHENÆI ISTIUS ILLU

IT

JOH. GEORG. RÖSERUS. S.

OF. P.

SEDINI

Scriptum typis Starckii, Gym

